

HECE

ŞUBAT 2017

DOSYA: ŞİİR 2016

Rasim Özdenören / Hüseyin Atlansoy / Âtîf Bedir / Faruk Uysal / Yasin Koç / Murat Kapkîner / Şenol Korkut / A. Barış Ağır / Mehmet Aycı / Ali Sali / Burak Ş. Çelik / Emre Miyasoğlu / Mustafa Uçurum / İdris Çakmak / Bilal Can / İbrahim Gökburun / Âdem Yazıcı / Emre Söylemez / Muharrem Kaplan / Mert Özden / Yusuf Bahadır / Aysel Çil / Fatih Korkmaz / Forrest Read / Karlheinz Lipp / Hugo Ball / Hasibe Çerko / Elçin Sevgi Suçin / Yunus Meşe / Tarık Deniz / Ali Galip Yener / Ömer Ayhan / Osman Özbahçe / Hayriye Ünal / Ahmet Sait Akçay / Semih Diri / Salim Nacar / Aziz Kağan Güneş / Halil Ünal / Nergihan Yeşilyurt / Alptuğ Topaktaş / Ahmet Sezikli / Orhan Tepebaş / Cengizhan Genç / Mustafa Melih Erdoğan / Mehmet Doruk Kandemir / Cennet Arslan / İbrahim Demirci / Sevinç Çokum / Mehmet Aycı / Zekîf Yıldırım / Mücahit Gündoğdu / İbrahim Kardeş / Eda Ata / Sergen Odesay / Yunus Emre Altuntaş / Manolya Gürocak / Yusuf Turan Günaydın / Semiha Kavak / Merve Yalcın / H. Neşe Koçak / Yücel Kayıran

242

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

1914

Şehir Tiyatroları

KOMİK-İ ŞEHİR NAŞİT BEY

YAZAN: CÖKMAN ERARSLAN
YÖNETEN: ANI YAYLI

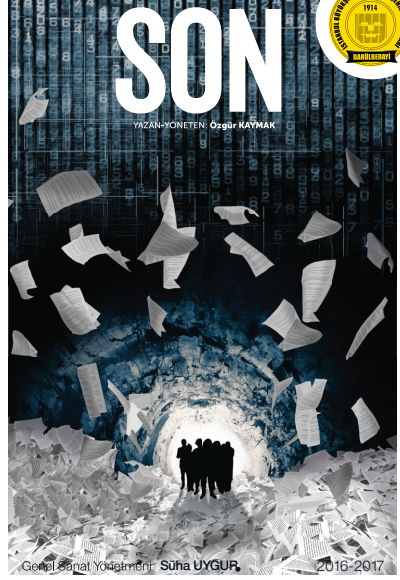
Genel Sanat Yönetmeni: Süha UYGUR

2016-2017

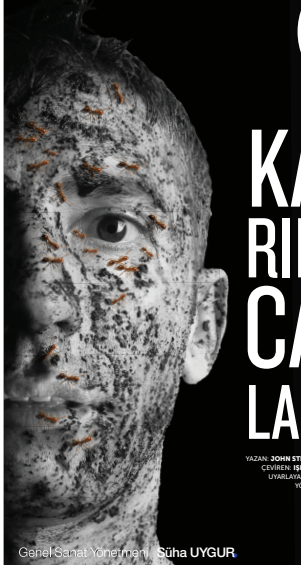
SON

YAZAN: HONETEN: Özgür KAYMAK

Genel Sanat Yönetmeni: Süha UYGUR

2016-2017

KARINCA LAR BİR SAVAŞ VARDI

YAZAN: SONN STEINBECK - BİRİS VIAN
ÇEVİREN: İŞL YÖCE - ÖLÜD TAMER
UYARLAYAN: GÖKHAN ANTEKUR
YÖNETEN: ERGİN ÖZDİ

Genel Sanat Yönetmeni: Süha UYGUR

2016-2017

Ay Işığında Şamata

Yazan: Haldun TANER
Yöneten: Naşit ÖZCAN

Genel Sanat Yönetmeni:
Süha UYGUR

2016-2017

Genel Sanat Yönetmeni: Süha UYGUR

/sehrintiyatrosu

/sehir_tiyatrosu

/sehirtiyatrolari

www.ibst.gov.tr

HECE

ŞUBAT 2017

242

KÜNYE

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 21 **SAYI:** 242
Şubat 2017
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenışehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2017 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 140 TL.
Kurumlar İçin: 375 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri
verilmez. İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.01.2017

ÖNYAZI**Rasim Özdenören**/*Eflatun ile Aristo, Dostoyevski ile Tolstoy* / 5**ŞİİRLER**

- Hüseyin Atlansoy**/*Susulan Söz* / 7
Âtîf Bedir/*Bize Göre Değil Bu Dünya* / 8
Faruk Uysal/*Davranış Terapileri* / 10
Yasin Koç/*Bulut* / 11
Murat Kapkınar/*Yirmi Dokuz Yıl* / 13
Şenol Korkut/*Yıldız* / 14
A. Barış Ağır/*Sebep* / 15
Mehmet Ayıcı/*On Bir* / 16
Ali Sali/*Kırlangıçların Tavafı Yaraşır Havanın Yüzüne Serilen Döşeğe* / 17
Burak Ş. Çelik/*.Non Je Ne Regrette Rien.* / 19
Emre Miyasoğlu/*Eskiler Alırım* / 20
Mustafa Uçurum/*Kısa Hikâye* / 22
İdris Çakmak/*Sinan'ın Kördüğü* / 23
Bilal Can/*Kalbimize Asılmış Bir Beyanat* / 25
İbrahim Gökburun/*Sabahın İlk Ağrısı* / 27
Âdem Yazıcı/*Bestekârın Ölümü* / 28
Emre Söylemez/*Barsak* / 29
Muharrem Kaplan/*Pompei'den Kaçış* / 30
Mert Özden/*Geri Dönen* / 31
Yusuf Bahadır/*Mutlular Zümresi* / 33
Ayşe Çil/*Serzeniş* / 34
Fatih Korkmaz/*Öylesine Yazılmış Bir Şiir* / 35

ÇEVİRİ SAYFALARI

- Forrest Read**/*Ezra Pound'dan Joyce'a Bir Mektup* / 36
Burak Ş. Çelik/*Hugo Ball ve İki Şiiri* / 41
Karlheinz Lipp/*Birinci Dünya Savaşı'na Karşı Dada Kurucusu* / 42
Hugo Ball/*Totentanz 1916* / 48
Hugo Ball/*Ölüm Dansı 1916* / 49
Hugo Ball/*Frühling* / 50
Hugo Ball/*İlkbahar* / 51

ÖYKÜLER

- Hasibe Çerko**/*Güvercin Yangınları* / 52
Elçin Sevgi Suçin/*Şeftali Kokusu* / 55
Yunus Meşe/*Yağmurdan Kaçan Şemsiyeler* / 58

YAZILAR

- Tarık Deniz**/*Kraliçe I. Elizabeth'in Thomas Dallam ile III. Mehmed'e...* / 62
Ali Galip Yener/*İroninin Retoriği Üzerine* / 70
Ömer Ayhan/*Perec'in Öngörüsü* / 75
Osman Özbahçe/*Geçiş Noktası Kapalı Çarşı-1* / 79
Ali Sali/*Eleştiri İrdelemeyi İma Eder, Haşiyeye Değil* / 87

AYIN SÖYLEŞİSİ

- Hayriye Ünal**/*Yücel Kayıran: "Yalnız Başınıza Değilseniz, Henüz Doğru Yolda Değilsiniz Demektir."* / 92

DOSYA: ŞİİR 2016

- Hayriye Ünal/Sunuş /105**
Hayriye Ünal/Dağılan Bir Nokta Olarak Tahayyülât /107
Ahmet Sait Akçay/İzzet Yasar'ın İmge Dünyası:
"İmge İnmiyor Derin Gökten" /111
Âtîf Bedir/Kusurlu Dünyaya Reddiye: Kusursuz Talan /114
Semih Dirî/İbrahim Tenekeci'nin Görmeden Ölmek Kitabı /117
Salim Nacar/Sürdürülebilir Şiir ve İki Kitap Üzerine Bazı Dikkatler /120
Aziz Kağan Güneş/Canım Demenin Bin Türüsü /124
Halil Ünal/Bezgin Otomatların Marşı /126
Burak Ş. Çelik/Lafını Esirgemeyen Şair Serkan Işın /130
Nergihan Yeşilyurt/Nasıl Bir Soru, Necmi Zekâ /133
Alptuğ Topaktaş/Çivi Baskını Üzerine /135
Ahmet Sezikli/Biterken Her Şeyi Benden Beklemeyin /137
Orhan Tepebaş/Bir Vefa Kitabı "Patiska" /139
Cengizhan Genç/Âdem Turan – Borges Borges /141
Mustafa Melih Erdoğan/Paslı Çiçek /143
Mehmet Doruk Kandemir/Ardıl'la Dönen Şair: Güven Turan Ardıl'a Doğru /146
Cennet Arslan/Re Mektupları /148

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci/ve, veya, ve/veya /150

YAZARIN OYUNCAKLARI

Sevinç Çokum/Parçacıklar /152

PORTRE

Mehmet Aycı/Kara/Çay Ak Şeker /155

BENİM FİLMLERİM

Zelkif Yıldırım/8½ (Otto E Mezzo) /157

TÜRK SİNEMASI

Mücahit Gündoğdu/Bir Dolu Kadın: Atif Yılmaz ve Sineması/ 161

HECE POSTASI

İbrahim Kardeş /167

ÇEŞİTKENAR

- M. Orhan Okay: İyilik Timsali /170*
Hayriye Ünal/H. Neşe Koçak ve "İzler"i /171
Eda Ata/Heykeltıraş H. Neşe Koçak'la Kısa Kısa /171
Sergen Odesay/Kargış'ın Çıkışı Vesilesiyle /172
Yunus Emre Altuntaş/İki Etkinlik /173
Cennet Arslan/Güzel Haberler /175

YENİ KİTAPLAR

- Manolya Gürocak/Neden Klasiklerimiz Yok? /176**
Yusuf Turan Günaydın/İstanbul'un 100 Tekkesi /179
Semiha Kavak/İbrahim'in Ailesi /180

Bize Gelen Kitaplar /182

Rasim Özdenören

EFLATUN İLE ARİSTO, DOSTOYEVSKİ İLE TOLSTOY

“Dostoyevski’den Tolstoy’a geçmek, biraz yeraltı demirhanesinin korkutucu atmosferinden günışığının aydınlığına çıkmak gibidir. Denildiğine göre herkes ya Eflatuncu ya da Aristocu doğarmış; benzer şekilde denebilir ki, insan ya Tolstoycu ya da Dostoyevskici doğar. Dostoyevski insan ruhunun anormal ve hastalıklı yönünün, en yüksekler ve en derinlerdeki çırpınmalarının romancısı ise Tolstoy da tam tersine normal ve organik olanın en mükemmel tasviricisidir. Tolstoy’un kendisi de bu antipatiyi kuvvetle hissetmiş ve yıllarca Dostoyevski’yi ‘alelade hastalıklı bir kişi’ olarak göz ardı etmiştir. Ne var ki bu görüşü sonradan değiştirmiş ve Tolstoy, yaşamının sonlarına doğru *Karamazov Kardeşler’i* başucundan ayırmamış ve sürekli okuduğu tek kitap yapmıştır.” (William Barrett, *İrrasyonel İnsan*, çev. Salih Özer, Hece Y. Ank. 2003, s. 145).

İnsanları Eflatuncu ya da Aristocu olarak ayırmak ilginç, bir o kadar da doğru bir tespit...

Eflatuncu olmak, bir bakıma akla aykırı veya akla karşı veya akıldışı veya akıl ötesi olmak demekse Aristocu olmak akla uygun, makul, akıllı insan demek oluyor...

Eflatun, diyaloglarında diyalektik düşünceyi uygulayan bir düşünür tipini temsil ediyor. Onda kesin kararlara kolay kolay yer bulunmaz. Her kavram aynı zamanda zıddına da yer veren bir açıklamayla karşımıza çıkar. Tezle antitez sürekli çatışma hâlinde karşı karşıya gelirler. Belki senteze ulaşıldığı da olur, ama tez de antitez de kendi biricikliğini, kendi doğrusunu içinde taşır.

Tez antitezi ifna ettiği anda, antitez de onun karşısında karşıt görüş olarak dikilir. Kimi zaman da senteze ulaşılır.

Eflatun ve Aristo dünyasından modern zamanların iki dev romancısı Dostoyevski ile Tolstoy'un dünyasına geçtiğimizde orada da irrasyonel olanla rasyonel olan arasındaki çatışmayı görüyoruz. Dostoyevski insan ruhunun bütün girdi çıktısını, çelişkilerini, açmazlarını aynı tablo içinde gösterir. Onun betimlediği insan, zaafının doruk noktalarına çıkmışken aynı zamanda yüceliğinin de zirvesine tırmanabilir. İnsanın zaafı ile kudreti aynı insanda aynı anda tecelli eder. Çünkü Dostoyevski'ye göre insanın gerçekliği tam da bu noktada ortaya çıkar. Oysa Tolstoy'da insanlar ya dürüsttüler veya ikiyüzlü, riyakâr tiplerdir... Onlar düz (doğrusal, linear) bir çizgi üstünde yürürler. O hâllerinden sapma olmaz. Olduğu zamandaysa, bu hâl, kötünden iyiye toptan bir dönüşü, bir sıçrama hâlini, tövbekârlığı ifade etme maksadına matuf bir dönüş hükmündedir.

Dostoyevski bize romanlarıyla ders vermeye kalkışmaz. O anlatır. İnsan gerçekliğini, tüm açmazlarıyla, çelişkileriyle, zaaflarıyla gözler önüne serer. Onun bütün karakterleri bir uçtan ötekine salınır, ama hiçbirinde karar kılmaz. Gidip gelirler, inip çıkarlar... Kötünün içindeyken iyidirler, iyi göründüklerinde bir yerleri kötülük barındırır... Karakterler bir başına ne iyidir ne kötü; hem iyidir hem kötü...

Tolstoy ise, daha baştan bir vaiz edasıyla işe koyulur. Hayatının son yıllarında bütün o muhteşem romanlarının bir ders verme amacına matuf ürünler olduğunu fark edince, o nasihati verme adına bunca talaşı çiğnemenin lüzumsuz olduğu kanaatine varır ve o romanlara bunca emek vermektense *halk için hikâyeler* yazmak suretiyle bu maksada ulaşacağını görür ve artık o istikamette kısa hikâyelerle meramını ifadeye çalışır. Onun *Halk İçin Hikâyeler* külliyatı bir bakıma Rus dilinin mesnevisi sayılsa yeridir...

Dostoyevski'nin, romanlarından ders çıkarılması hususunda bir kaygısı veya nasihat etme amacı bulunmadığından anlatır ve bırakır. Bu nedenle de o, tek bir yoruma indirgenemez. Aynı okur aynı metinden her defasında farklı sonuçlara ulaşabileceği gibi farklı okurlar da farklı yorumlara ulaşabilir. Bu metinler, okurun bilgisine, birikimine göre ona farklı pencereler açar.

Burada elbette, anılan filozoflar ve anılan yazarlar arasında bir kalite karşılaştırması yapma niyetinde olmadığımız anlaşılır olmalıdır. Onların her biri en üst düzeyde birer kalite remzidir. Yapılmak istenen, gerek yazarların gerek okurların eğilimi ve tutumu üzerine bir genellemeden ibarettir. Her genellemenin kendi çelişkisini içinde barındırdığı gerçeği de akılda tutulmalıdır...

Hüseyin Atlansoy

SUSULAN SÖZ

Susulmuş söz gibisin kimse alamıyor seni yanına
Ne de uzatıyor kısık gözlerini uzak yarınlara
Dokunulmayan geçmiş gibisin - Hiç bir rüzgâr
Esmiyor çalkantılı şimdinin sokaklarında

Şimdi mi dedim şimdi nedir ki - Akşama varmaz
Kuyruğunu toplayıp kaçırerecek bir tüylü hayvan
Uzanamaz bak zaten sonsuzun boşluğuna
Öylece kalıverir dört ayaklı bir zaman sarkacında

Sense susulmuş söz gibisin; yağmuru önceleyen
Bir sis - Geçici körlüğü alkışlayan kamaşma
Yoldaki izleri kapatan kar fırtınası - Ya da
Güneşe sürekli bakmaktan gözlerinin güzelliğini

Unutan bakış!

Âtîf Bedir

BİZE GÖRE DEĞİL BU DÜNYA

Yaralı bir şehir olsaydım ıssız coğrafyalarda
İçimdeki viranelerde yurtsuz yusufluklar öterdi
Yıkılırdı göğsüme harabe bir Halep
Tüm yetimlerden daha kederli sesiyle
Bize göre değil bu dünya Ümran
Yürü yitik ülkemize gidelim derdi

Her insanın içinde karanlık bir kuytu
Hep kardeş sesleri gelir diplerden
Vurursan kazmayı derine, daha derine
Bir Kâbil çıkar gelir her insanın içinden
Kanlı bir gömlek saklar
Mahzenin en uzak köşesinde
Yürü biz yitik ülkemize gidelim Ümran
Saralım üzgün ve siyah bir ahı
Lime lime olmuş şehrimizin yaralarına

Yalan bir hikâye bulalım
Masum gözüksün, gerçek bilinsin
Kimse inanmasın çağlar geçse de
Günde beş kez yanalım, yakılalım
Kalbinin en mahrem köşelerinde
Bin yıl unutulsun, bin yıl söylensin
Affedildik mi bilemeyelim

Esmesin söyleyin de esmesin
 Bu keder kader diye esmesin
 O zaman skn eder bakışlarına
 Bu çaresiz hayat kırıklığı
 Rüzgârı değil esen bu vakitlerin
 Fani bulutlar ştmş lkemi
 Kısacık sürmüş bu dünya glgeliğinde
 Yaban atlar geçer parçalanmıř düřlerinden
 Bitmeyen bir kiř řtr can evini
 Bilirsin aşk yeni bir insan icat eder
 Güneřten ırmaklar çarparken alnına
 İnanırım kirazı ve narı yaratana

Kara sirenlerle řehri zehirlerken akrepler
 Hırçın bir çığ gibi büyür duvarlar
 Orada byrz ve biter ocukluęumuz
 Oyun biter, glmek biter, anne baba biter
 Gölgesinde eęleřtięimiz umut kalır geriye
 Gurbetimize n'oldu, sılamız nerede
 Nerede bir ömür aradığımız müthiş dize
 Bize göre değil bu dünya mran
 Yr yitik ülkemize gidelim

Haydi bu acıya da bir merhem sr
 řu dünya hikâyesimizden anlatacak ne kaldı
 Ne getirdik yanımızda utanç dışında
 Merhamet kuřları uçtu gitti buralardan
 Bunlar da kalsın byk hesap saatine
 Gitti atlasımızı boyayan zarif nakkaşlar
 Aynı şadırvanda mesh etmiş gibi saçlarını
 Aynı safta durmuř gibi omuz omuza
 Kızarmadan yüzümüz, dolaşmadan ayaklarımız

Yaralı bir şehir olsaydım ıssız coğrafyalarda
 İçimdeki viranelerde yurtsuz yusufçuklar terdi

Faruk Uysal

DAVRANIŞ TERAPİLERİ

tarih derslerini kaldırmayı öneriyorum
unutalım ulu hakanları, nal seslerini
çok nakaratlı şarkıları
çünkü kahramanlarla yatıp kahramanlarla kalkan çocuklar
ya elini ayağını kanatıyor, ya yüreğini!

tarih derslerini kaldırmayı öneriyorum
onun yerine masal okuyalım
çağdaş masallar, su altı ya da uzay masalları
bakın o zaman nasıl tahrik ederiz çocukları
gökyüzü bilgisi, yeryüzü bilgisi
biraz da dil bilgisi; ünlü ünsüz uyumu
bakın o zaman arabasının arkasına tuğra yazdıran olur mu?

size bugünü öneriyorum
bugünün suyunu, toprağını, güneşini...
size ateşin karşısında terlemeyi öneriyorum
taş üstüne taş koymayı, ölçülü uyaklı konuşmaları
konuştukça çünkü, kapılar aydınlık bir sokağa açılır
belki o kapının önünde bir parça deniz de olur
bir parça deniz, düşünün, sonrası sonsuzluk!

size yeniden başlamayı öneriyorum
çünkü yeniden başlamak aşk, yeniden ve sonsuz kere
bir dal karanfilden, sıcacık bir somundan
yahut bir kedinin ayaklarınıza sürtünmesinden
şundan bundan
üretelim mutluluğu yeniden ve sonsuz kere
bakın o zaman yoksulluğun yollarını gül suyu ile yıkayan olur mu?

bir de yarınları duymanızı öneriyorum
toprağın altındaki tohumun
karın yavaş yavaş yağışını hissetmesi gibi
şey gibi, hiçbir şeye benzetemediğiniz bir şey gibi
bir genişlik, bir ferahlık gibi
gökyüzü gibi, gökyüzündeki kuşlar gibi
size bir de yarınları duymanızı öneriyorum.

Yasin Koç

BULUT

türkçen ne güzel çok yakışıyor adım sesine
 sen istanbullu musun,
 ha yüzüne bakmışım ha göğe
 sen gülümsemek biçiminde bir kuş/bulut musun
 utanmasam miyavlayacağım valla
 geçiyorsun gülhane'den ellerin hep terli,
 yağmur mu tutuyorsun derinin altında
 baban beyin kanamasından ölmüş iki avratlı
 aşâğılık arkadaşların buna gülmüş
 o gün bir cin kendi bulutunu vermiş sana üzülme diye
 sen bir unutma boncuğu takmışsın incecik bileğine
 her şey ikiye bölünmüş
 gülüşünle çivilenmiş yazdan bir kutunun içinde bulut
 bildiğimiz bulut başının üstünde
 babanın yerine beyaz bir bıyık koymuşsun
 sen yumruğunu sıkınca gözleri dolarmış sokak kedilerinin
 tokanın içinde her gün uzayan
 saçlarına karışan bir bulut
 seni düşündüğümde
 insanlar toplanıp bir ağacı dişliyor bahçede
 yanağımda kırk yaşında bir benle jazz
 cebimde bir ev ve bana verdiği jilet
 yaz uykusu ve kule
 bunları biriktiriyorum dört yıldır dalgın ve kırk yaşında bir benle
 aynadan köpeklerimle gittim her törene
 çiçekli gömlek giyip gülümsedim,
 insanlar gömleğimden çiçeklerimi koparıp yüzüme baktılar
 insanlar çoktular, hepsinin kucağında bir taş öpüp duruyorlardı durmadan
 yatağıma şeker dizdiğim günlerde
 ölümü öptü dostlarım
 ağaç uykusu ve bir mermerdir annen,
 son ninnisini sana söylemiş acıya yontulurken
 anneni göğsüne kapatmışsın

bu yüzden beyaz tozlar kalkarmış baktığın yerden
azar azar tam iki gece
bir intihar lekesi bulmuşlar dudaklarının arasında
polisler eve geldiklerinde bir şişe bulut bulmuşlar
cesedimin üstünde
sultanahmet'ten sirkeci'ye giderken
bana her gün bunlar olur
esmer esmer eve dönerim çocuklama
güzel bir kadın ölü oğluyla banklara oturur
senin bulutunu görürüm, yağmur yağar,
tramvaya tükürürüm.
bunları anlatıyorum dilerim sıkılmıyorsundur
sana içimden türkü söylerim istersen eğer
yahut bana kalan güzelleri sana veririm
insanlar üzgünken çiçekler açar bilirsin
her sabah bulutunla geçersin aklımdan
göğsüm bir karanfil olur
istersen koparıp sana verebilirim

Murat Kapkiner

YİRMİ DOKUZ YIL

...
öldürdüm
gömdüm sanmıştım
çok
çok önce
kimse görmedi
geceydi

kazdığım çukur
epey İsmail
epey sanem
epey çocuk derinliğindeydi
geceydi
kimse görmedi

sonra yirmi dokuz yıl
gün yirmi dört saat
yürek yürek
sağlam gözyaşı
döktüm üzerine
ateşti
altın gümüş elmas zümrüt
-bin bir gecede padişahken aparmıştım
sonuçta taşıtı
geceydi
kimse görmedi
öldürdüm
gömdüm sanmıştım

Şenol Korkut

YILDIZ

Demiştım ki gül bebek bizi şehla ütecek
Adını söylemişim elimde ince çiçek
Öyle içli nefese ah kılıcı çekecek
Kayıp ruhlar sızınca şiir kızı gülecek

Bir kırdan gelmişim ben garip bir cesur çoban
Bir yere yığılmışım kara ölüm direnci
Bazı şeyler olmuştu çekmecem çeşm-i giryân
Ruh şenliği tapınak bir mızıka sevinci

Arka sokak güzeli ıslık sesi bulacak
Takipte biliyorum gaipte esmer ırgat
Kara kedi ağacı inci boncuk takacak
Prensesin uykusu kalemde kaçan kırat

Yorum derken yoruldum çağrı derken çağrıldım
Bakkalda eli bekler aniden düşen ekmek
Söze ilişen çağı bir neşeye vurmuşum
Sona yakılan türkü tarihten geçer sevmek

Çıktık sebil başına oynadık kâküleri
Tarla yaktı karagöz gül yazdık güle yalnız
Miyav geldi eğlendik parkta rüya tabiri
Bir kağından görmüştük hep “sağa kayan yıldız”

A. Barış Ağır

SEBEP

sözcüklerim, dilim, etimdeki endorfin
her şey değişecek
her şey değişecek ve seninle
ormanların içindeki boş evlerden
demirin yanığından geçeceğiz

diyelim ki rabat'ta bir kuledeyiz
ağır hasarlı
kırık
beni orada taşların üstünde
eksildiğimiz bu yeryüzüne yatır
ağzımı ölç
dikenini batır

umulmadık ateşlerden çıktım
yaşama biraz daha katlanabilirim
bu kurumuş boğazım
bu çekilen ağırlığım
bu unuttuklarımla yürüyen hafızam senindir
beni kireçle
ve betonun serinliğine tamamla
her şey değişecek
bir sebep bağlandığında göbeğimize kahırla

bükülen, yontulan kalbim
kanımdaki çılgınlık yükseliyor
dünyadaki yansımam kimseye göre değil
çok duruyum, bana kirli şeyler hazırla